

lærde Undervisning end den ærede Minister og de ærede Medlemmer, som allerede have talt. Den ærede Minister sagde noget, som jeg fuldstændig billiger, nemlig at for den højere Undervisning — som han kom til at kalde med et vistnok urigtigt Udtryk den akademiske Undervisning, det er ikke den akademiske Undervisning, det er den højere Undervisning — skulde Maalet være at give Disciplene en Uddannelse for Livet, en højere Uddannelse til at forstaa, hvad der bevæger sig i Livet. Deri er jeg fuldstændig enig med ham, det vil sige, at den højere Undervisning, Latinundervisningen, den lærde Undervisning, hvad man nu vil kalde den, skal gøre de Drengene, de Disciple, der gennemgaa den, til dannede Mennesker i særlig eminent Forstand, for saa vidt man kan gøre dem dertil gennem Undervisning. Jeg tillægger ikke Undervisning saa stor Betydning i den Henseende, for det, et Menneske lærer, inden han bliver 17—18 Aar, har saa overmaade lidt at sige. For at han kan blive et dygtigt, kundskabsrigt, dannet Menneske, kommer det meget mere an paa, hvad han lærer senere hen i Livet. I den Betragtning har altsaa Ministeren Ret, men saa forstaaer jeg ikke, hvorledes den ærede Minister i samme Aandedrag kunde sige, at Hovedsagen maa dog være at uddanne Disciplene for Universitetsstudiet, at det, det kommer an paa ved de lærde Skoler, er at præparere disse Drengene til at blive dygtige Teologer, Jurister osv. Det er det efter min Mening ikke. Det, det gælder om, er at faa en ved Nationens Midler ledet, national Udvikling af den højere Undervisning. Om den senere skal benyttes ved Fægstudier eller senere i Livet i andre Stillinger, forekommer mig mindre vigtigt. Kræves der saa særlige Kundskaber for at kunne indstille sig til den teologiske eller juridiske eller medicinske Eksamen, saa er det en overordentlig let Ting at erhverve dem senere. Alle disse smaa Eksaminer, som det kan blive nødvendigt at tage bagefter i Græsk, Latin og Hebraisk, patristisk Latin og romeretlig Latin, kunne disse unge Studenter overmaade godt overkomme, det er godt, at de faa noget at bestille, mens de ligger ved Universitetet. Det kunne vi ikke indrette den lærde Skole paa. — Maaské jeg *en passant* maa sige, at jeg synes det ærede 2det kongevalgte Medlem har Ret i, at, naar der i § 6. staar, at begge de sproglige Retninger give Adgang til den juridiske Eksamen, vil Ministeren, forekommer det mig, være ganske uberet-

tiget til at sige, at, for at en Student, der har passeret den ny tredje Retning, kan indstille sig til juridisk Embedseksamen, maa han tage Tillægseksamen i Latin. Det er jo ligefrem udelukket ved § 6.

Der er et andet Punkt, som jeg gerne vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa. Det er det i § 1, som er Hovedbestemmelsen i Loven. Naar man her skal se efter, hvad der er den egentlige Forskel mellem den ny sproglig-historiske Afdeling og den tidligere sproglig-historiske Afdeling, staar der: „For den ny Afdeling bortfalder Undervisningen i Græsk, og det Timeantal, der derved spares, anvendes“ paa den og den Maade, men naar man ser efter paa Tabellen i Betænkningen, som er meget oplysende, vil det vise sig, at det Timeantal i Latin, der er tiltænkt for 5te og 6te Klasse, akkurat er det samme for begge de sproglig-historiske Afdelinger. Den ærede Minister talte her i Salen om, og det antydes ogsaa i Motiverne til Lovforslaget, at der i 5te og 6te Klasse for den ny sproglig-historiske Afdelings Vedkommende skulde ske Indskrænkning i Latinen, men det er aldeles ikke berørt i § 1. Det forekommer mig at være en Fejl, Meningen er jo, som den ærede Minister har sagt, at man lader Græskens fare og til Dels erstatter det ved Oldtidskundskab, og saa mener den ærede Minister, at man ogsaa kan lade nogle Timer af Latinen falde bort og erstatte dem med noget andet. Det er vistnok rigtigt, som det ærede Medlem for Nykøbing sagde, at det, man vil gaa til, er egentlig at lade den specielle klassiske Dannelse, Græsk og Latin, vige for noget andet. Hvad jeg navnlig gerne kunde ønske oplyst af den ærede Minister, idet jeg ikke ganske forstaaer, hvorledes han har tænkt sig praktisk at gennemføre denne Ting, er: Har Ministeren under Forudsætning af, at der vedbliver at bestaa Statsskoler rundt omkring i Provinsbyerne, hvor Elevantallet ikke er saa overdrevent stort, vel sagtens 150—200 højt regnet eller maaské kun 100, virkelig tænkt sig det muligt, at der i en saadan lille Skole endogsaa skulde være en Tredeling, skønt ikke en Gang Tyvedelingen tidligere har kunnet gennemføres. Skulde en saadan lille Skole have hele det Maskineri, som en Tredeling kræver? Den kan ikke, som den ærede Minister sagde, gennemføres ved blot at antage een Ekstralærer; der maa antages mange Ekstralærere; og det vil være nødvendigt at indrette Afdelinger, som kunne blive meget smaa. Det kan hælde, at, for saa vidt